

Retningslinjer

Fastsettelse av
vederlag for
senderrettigheter av
vesentlig
samfunnsmessig
betydning

juli 2014

Innholdsfortegnelse

1.	Bakgrunn	s. 3
1.1	Innledning	s. 3
1.2	Rettslig bakgrunn	s. 3
2.	Vilkår for å ta en tvist til behandling	s. 4
2.1	Virkeområdet	s. 4
2.2	Forutsetninger for realitetsbehandling	s. 5
3.	Saksbehandlingsregler	s. 6
3.1	Krav om prisfastsettelse	s. 6
3.2	Medietilsynets saksbehandling	s. 7
4.	Fastsettelse av vederlaget	s. 9
4.1	Utgangspunktet for prisfastsettelsen	s. 9
4.2	Om vederlaget	s. 9
5.	Øvrige bestemmelser	s. 9
5.1	Taushetsplikt	s. 9
5.2	Offentlighet	s. 9
5.3	Sanksjoner	s. 10
5.4	Ikrafttredelse	s. 10

1. Bakgrunn

1.1 Innledning

Konkurransen i tv-markedet har de senere årene blitt betydelig skjerpet, og vederlagsfrie fjernsynskanalers muligheter til å nå fram i prisdrivende budrunder kan være begrenset. Det kan derfor være en fare for at sendinger fra store kulturarrangementer kun tilbys på betal-tv. Endret kringkastingsforskrift innfører derfor regler som gir en kvalifisert fjernsynskanal en rett til å få overført senderrettighetene til enkelte viktige begivenheter, fra en fjernsynskanal som planlegger å utnytte enerettigheter slik at de ikke blir tilgjengelig for en betydelig del av befolkningen. Disse retningslinjene regulerer situasjonen hvor partene ikke blir enige om vederlaget for overføring av senderrettighetene, og hvor en av partene ber Medietilsynet fastsette pris.

Ved utformingen av retningslinjene har Medietilsynet søkt å ivareta hensynene til klarhet og forutberegnelighet, samtidig som regelverket skal være praktisk anvendbart. Fordi en tv-produksjon krever lang planleggingstid og partene har behov for en snarlig avgjørelse, vil Medietilsynet prioritere et krav om prisfastsettelse høyt.

Retningslinjene skal til enhver tid gjenspeile markedet og gjeldende rett og vil derfor bli revidert ved behov. Endringer som i vesentlig grad vil påvirke prosedyren eller prisfastsettelsen fordrer en ny høring av retningslinjene, mens mindre justeringer kun vil bli gjort kjent gjennom publisering på Medietilsynets hjemmesider.

1.2 Rettslig bakgrunn

I henhold til direktivet om audiovisuelle medietjenester (AMT-direktivet)¹ artikkel 14, kan den enkelte EØS-medlemsstat vedta regler som sørger for at fjernsynskanaler ikke utnytter eneretter til tv-overføring av viktige begivenheter på en slik måte at en betydelig andel av befolkningen ikke får sett disse vederlagsfritt. Flere EU-land har så langt fastsatt lister over viktige begivenheter.²

I Norge er AMT-direktivet artikkel 14 gjennomført i kringkastingsloven³ § 2- 8. Bestemmelsens første ledd har følgende ordlyd:

«En kringkaster som har ervervet enerett til fjernsynssending av begivenheter av vesentlig samfunnsmessig betydning må ikke utnytte eneretten på en slik måte at en betydelig del av seerne blir fratatt muligheten til å følge begivenheten på vederlagsfritt fjernsyn.»

I henhold til bestemmelsens andre ledd kan Kongen ved forskrift gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i første til tredje ledd, herunder fastsette en liste over begivenheter som har vesentlig samfunnsmessig betydning (heretter benevnt som «viktige begivenheter»), samt regler for behandling av priskonflikter. En slik liste over viktige begivenheter ble vedtatt i revidert kringkastingsforskrift⁴, hvorefter Medietilsynet ble gitt følgende mandat i forskriften § 5-3 bokstav d):

«Dersom partene ikke oppnår enighet om vederlag for senderrettighetene til begivenheten som nevnt i § 5-1, kan enhver av partene senest seks måneder før begivenheten finner sted be Medietilsynet om å fastsette vederlag for rettighetene til begivenheten. Vederlaget for senderretten skal fastsettes i tråd med markedsmessige prinsipper. Medietilsynet fastsetter retningslinjer for fastsettelse av vederlag ved videresalg av rettigheter til begivenheter i § 5-1 i henhold til markedsmessige prinsipper.»

Kringkasterne skal etter forskriften § 5-5 straks rapportere til Medietilsynet alle erverv av eneretter til hele eller deler av begivenheter som finnes på EU/EØS-lands godkjente lister. Plikten omfatter både kvalifiserte og ikke-kvalifiserte fjernsynskanaler og inntreer fra det tidspunkt avtale om overdragelse av rettighetene anses som inngått etter alminnelige avtalerettslige regler.

1 Europarådets og Europakommisjonens direktiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester mv.

2 Andre lands lister er tilgjengelig hos EU-kommisjonen: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/avmsd-list-major-events>

3 Lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester

4 Forskrift 9. august 2013 om endringer i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester (kringkastingsforskriften)

2. Vilkår for å ta en tvist til behandling

I kringkastingsforskriften er det nedfelt enkelte forutsetninger for at Medietilsynet kan behandle et krav om prisfastsettelse for viktige begivenheter, herunder krav til virkeområde og enkelte prosessforutsetninger.

2.1 Virkeområde

Kringkastingsforskriften stiller krav til hvem som kan ha rettigheter eller plikter etter regelverket, samt avgrensner hvilke senderrettigheter som vil være omfattet.

2.1.1 Subjektene

Ifølge kringkastingsforskriften § 5-3 er retten til å kreve prisfastsettelse forbeholdt fjernsynskanaler⁵. I forarbeidene til kringkastingsloven er «fjernsyn» presisert til å være et teknologinøytralt begrep⁶, og vil i tillegg til tradisjonell tv omfatte blant annet IPTV, nett-tv og lignende. Videre oppstiller forskriften § 5-2 et skille mellom kvalifiserte og ikke-kvalifiserte fjernsynskanaler. En kvalifisert fjernsynskanal er definert som følger:

«En fjernsynskanal mottas av en betydelig del av seerne på fjernsyn dersom den kan mottas av minst 90 pst. av seerne uten ekstra omkostninger, bortsett fra kringkastingsavgift og/ eller grunnpakkeavgift.»

I dette ligger det et krav om at fjernsynskanalen skal kunne mottas av «en betydelig del av seerne» og «vederlagsfritt». Førstnevnte vilkår må forstås som et krav om at minst 90 prosent av seerne i Norge skal kunne motta kanalen uten ekstra omkostninger (teknisk dekning)⁷. Dekningskravet er teknologinøytralt og vil således gjelde uavhengig om man mottar fjernsynssignaler gjennom kabel, internett, satellitt mv. I en konkret sak vil dekningen fremkomme ved å legge sammen alle nett fjernsynskanalen benytter for å distribuere fjernsynssignalerne til begivenheten.

Vilkåret om at fjernsynssignalene skal mottas «vederlagsfritt» innebærer at de skal kunne mottas uten ekstra kostnader utover lisens og grunnpakkeavgift⁸. Med grunnpakkeavgift menes ifølge forskriften § 5-2, den billigste kanalpakken som tv-distributørene tilbyr eller krever at det abonneres på. Det omfatter samtlige kanaler som er tilgjengelige i en grunnpakke eller som fritt kan velges inn i en grunnpakke uten ekstra kostnader. I tvilstilfeller vil det bero på en konkret vurdering av hva som ligger i «vederlagsfritt».

Vilkårene for å utgjøre en kvalifisert fjernsynskanal må være oppfylt fra det tidspunkt kravet om overføring av rettighetene blir fremsatt og frem til den aktuelle begivenheten er avsluttet. Likevel vil kortvarige avbrudd i statusen ikke medføre at den bortfaller.

2.1.2 Hvilke rettigheter er omfattet

Prisfastsettelsen vil bare gjelde rettigheter til å sende begivenheter som er oppført på den norske listen. Listen er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan (ESA) og fremkommer av kringkastingsforskriften § 5-1:

- a) OL, sommer- og vinterlekene i sin helhet, arrangert av Den internasjonale olympiske komité (IOC).
- b) VM i fotball for menn i sin helhet, herunder kvalifiseringskamper med norsk deltakelse, arrangert av Fédération Internationale de Football Association (FIFA).
- c) EM i fotball for menn i sin helhet, herunder kvalifiseringskamper med norsk deltakelse, arrangert av Union of European Football Associations (UEFA).

5 Begrepet «fjernsynskanal» må i praksis forstås ved å sammenholde «Fjernsyn» i kringkastingsloven § 1- 1 bokstav c) med «Tjenestetilbyder/kringkaster» i bokstav f.

6 Prop. 9 L (2012-2013) pkt. 3.2.2 andre avsnitt

7 Forskrift om endringer i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester. Kongelig resolusjon (kgl. res. 9. august 2013 nr. 966) pkt. 4.2.3

8 Kgl. res. 9. august 2013 nr. 966 pkt. 4.1.2

- d) VM i håndball for kvinner i sin helhet arrangert av International Handball Federation (IHF).
- e) EM i håndball for kvinner i sin helhet, arrangert av European Handball Federation (EHF).
- f) Cupfinalen i fotball for menn arrangert av Norges Fotballforbund (NFF).
- g) VM på ski i nordiske grener i sin helhet, arrangert av Det internasjonale skiforbundet (FIS).
- h) VM i alpint i sin helhet arrangert av Det internasjonale skiforbundet (FIS).
- i) Holmenkollen FIS World Cup Nordic.
- j) VM i skiskyting i sin helhet arrangert av International Biathlon Union (IBU).

Listen er presisert til å omfatte alle grener og øvelser i et mesterskap, både for menn og kvinner⁹, med mindre noe annet er spesifisert i listen.

Regelverket gjelder kun hvor en ikke-kvalifisert fjernsynskanal har ervervet enerettigheter til begivenheter på listen.

Likevel kan rettighetene være vanskelig å identifisere, og det kan oppstå spørsmål om hvilke rettigheter som skal overdras. Ofte erverves senderrettigheter til en begivenhet som en pakke med rettigheter, gjerne med rett til å sende på flere plattformer og med særlige vilkår knyttet til ervervet.

For å fastslå hvilke rettigheter som skal overdras, må rettighetene identifiseres. I kringkastingsforskriften § 5-3 omtales de rettighetene som skal overdras som «senderrettigheter». I praksis vil partene i kraft av sin avtalerettslige kompetanse selv definere hvilke rettigheter som skal overføres. Dette må konkretiseres gjennom partenes skriftlige redegjørelser til Medietilsynet.

I den grad partenes oppfatninger ikke samsvarer eller hvor de er uenige om hvilke rettigheter som skal overføres, vil Medietilsynet ta stilling til om hver enkelt rettighet skal inngå i prisfastsettelsen. Medietilsynet vil da vurdere hvorvidt rettigheten er å anse som «en senderrettighet» til begivenheten, og vil i fortolkningen legge vekt på formålet med regelverket, hvordan rettighetene ble ervervet og hvilke rettigheter som anses naturlig å tilhøre en produksjon av fjernsynssendinger.

2.2 Forutsetninger for realitetsbehandling

Medietilsynet kan normalt ikke foreta en prisfastsettelse hvis forutsetningene nedenfor ikke er til stede.

2.2.1 Medietilsynets jurisdiksjon og forholdet til utenlandske fjernsynskanaler

Vilkårene for norsk jurisdiksjon og forholdet til andre lands lister fremkommer av kringkastingsforskriften § 5-6¹⁰:

«Kringkaster kan kun utnytte senderrettigheter i et annet EØS-land i samsvar med de regler dette EØS-landet har notifisert til og fått godkjent av EU-kommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan.»

Norsk jurisdiksjon vil gjelde for begivenhetene som er oppført på den norske listen, hvilket følger av formålet med regelverket¹¹ og en fortolkning av forskriften § 5-6. Dette fraviker imidlertid fra hovedregelen om «senderlandsprinsippet» i kringkastingsforskriften § 1-1.

9 Kgl. res. 9. august 2013 nr.966 pkt. 3.1

10 Jf. kringkastingsloven § 2-8 annet ledd

11 Jf. AMT-direktivet artikkel 14 tredje avsnitt og Kulturdepartementets høring 2006/02171 av 24. juni 2011

2.2.2 Forutgående pristilbud, forhandlinger og frister

I kringkastingsforskriften § 5-3 bokstav a) heter det at dersom en kvalifisert fjernsynskanal etterspør en rettighet til å kringkaste begivenheten, skal den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen gi et skriftlig pristilbud for å overdra rettighetene. Etter bokstav b) – c) må tilbudet gis senest én måned etter at forespørselen ble mottatt, og den kvalifiserte fjernsynskanalen må deretter respondere på tilbudet innen en måned. Dersom partene ikke oppnår enighet om vederlag for senderrettighetene til den viktige begivenheten, kan hver av partene senest seks måneder før den viktige begivenheten finner sted, be Medietilsynet fastsette pris, jf. forskriften § 5-3 bokstav d).

En ikke-kvalifisert fjernsynskanal kan kun utnytte en enerett til en begivenhet dersom fjernsynskanalen ikke har mottatt forespørsler innen ti måneder før begivenheten finner sted, eller ingen kvalifiserte fjernsynskanaler ønsker å erverve rettighetene til markedspris, jf. forskriften bokstav e.

For at Medietilsynet kan behandle saken er det en forutsetning at partene har gjennomført forhandlinger og overholdt de frister som følger av forskriften § 5-3. Tilsynet kan likevel behandle en sak uten at nevnte frister er overholdt dersom en kringkaster erverver eneretten til en viktig begivenhet senere enn ti måneder før begivenheten starter, og en av partene ber Medietilsynet om å behandle saken, jf. bokstav f. Medietilsynet vil da foreta en forenklet behandling etter prinsippene i punkt 3-4.

3. Saksbehandlingsregler

3.1 Krav om prisfastsettelse

Krav om prisfastsettelse skal være skriftlig og skal sendes Medietilsynet på e-post eller ved vanlig post. I kravet skal følgende fremgå:

- Navn, adresse og organisasjonsnummer til den part som ønsker prisfastsettelse. I tillegg må det klart fremkomme hvem som er den annen part og om det er andre involverte aktører
- Dokumentasjon på at vilkårene i pkt. 2 er oppfylt
- Dokumentasjon på at dekningskravet i kringkastingsforskriften § 5-2 er oppfylt (dersom kravet fremmes fra en kvalifisert fjernsynskanal)
- Hvilken viktig begivenhet saken omhandler
- En uttømmende oversikt over medierettighetene som ønskes overdratt
- En redegjørelse for forutgående pristilbud og forhandlinger
- Antatt markedsverdi av medierettighetene, herunder dokumentasjon som underbygger verdien, jf. pkt. 4 nedenfor. (Dersom den anmodende part er den som har ervervet senderrettighetene skal avtalen som ligger til grunn for ervervet legges ved.)

I tillegg skal kravet inneholde opplysninger om eventuelle andre relevante forhold som antas å være av betydning for Medietilsynets prisfastsetting.

3.2 Medietilsynets saksbehandling

3.2.1 Generelt om Medietilsynets saksbehandling

Medietilsynet skal behandle saken i henhold til alminnelige regler om forsvarlig saksbehandling, herunder ivareta hensynet til kontradiksjon og likebehandling. Medietilsynet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før avgjørelse treffes. Saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven¹² gjelder for behandling av tvisten.

Medietilsynet skal avgjøre saken basert på partenes opplysninger og egne undersøkelser. Med egne undersøkelser menes blant annet innhenting av dokumentasjon, møter med parter, bistand gjennom tredjeparter mv. I kartleggingen av om dekningskravet i kringkastingsforskriften § 5-2 er oppfylt, kan Medietilsynet innhente en uttalelse fra Post- og teletilsynet.

Medietilsynet kan til enhver tid kreve å få utlevert opplysninger og dokumenter av betydning for saken. Etter kringkastingsloven § 2-11 plikter enhver å inngi opplysninger som Medietilsynet krever for å kunne utføre sine gjøremål etter loven. Opplysningene kan kreves skriftlig eller muntlig innen en fastsatt frist. Tilsynet vil kunne ilegge sanksjoner overfor aktører som ikke etterkommer opplysningsplikten.

3.2.2 Medietilsynets realitetsbehandling av saken

Når Medietilsynet mottar et krav om prisfastsettelse skal Medietilsynet straks oversende kravet om prisfastsettelse til den andre parten og fastsette en frist for å kommentere kravet. Et slik tilsvarende skal som et minimum inneholde:

- dokumentasjon på at dekningskravet i kringkastingsforskriften § 5-2 er oppfylt (for kvalifiserte kringkastere)
- en uttømmende oversikt over senderrettighetene
- antatt markedsverdi av medierettighetene, herunder dokumentasjon som underbygger verdien, jf. pkt. 4 nedenfor (den parten som har ervervet senderrettighetene skal fremlegge avtalen som ligger til grunn for ervervet)

Dersom forutsetningene i pkt. 2 ikke er oppfylt, vil Medietilsynet avvise saken. Et vedtak om avvisning kan påklages etter forvaltningsloven § 28 flg.

En beslutning om å ta saken til behandling vil bli offentliggjort på Medietilsynets nettsider. Andre interesserte vil da få anledning til å komme med innspill til blant annet hva som er å anse som markedspris.

Saksbehandlingstiden vil kunne overstige én måned i flere tilfeller, og det vil da bli sendt ut foreløpig svar med informasjon om antatt saksbehandlingstid, jf. forvaltningsloven § 11 bokstav b.

Medietilsynet setter en frist for partene til å inngi et sluttinnlegg. Sluttinnlegget skal kort inneholde en oppsummering av partenes anførsler og påstander.

For øvrig kan partene under saksbehandlingen til enhver tid inngi supplerende opplysninger. Medietilsynet skal påse at begge parter får tilgang til den annen parts anførsler og opplysninger, så langt opplysningene ikke er unntatt partsøffentlighet.

3.2.3 Medietilsynets vedtak

Vedtaket om prisfastsettelse skal begrunnes og skal inneholde blant annet:

- hvem som er parter i saken
- det fastsatte vederlaget for senderrettighetene
- grunnlaget for prisfastsettelsen, herunder hvilke rettigheter og vilkår som omfattes av prisen
- vedtakets gyldighet
- informasjon om klageadgang

Vedtaket sendes partene per epost, og en offentlig versjon av vedtaket vil i tillegg bli gjort tilgjengelig på Medietilsynets nettsider.

Medietilsynets vedtak kan påklages etter de vanlige regler om enkeltvedtak i forvaltningsloven, jf. forvaltningsloven § 28 flg. Klagefristen er tre uker og klageinstans er Medieklagenemnda.

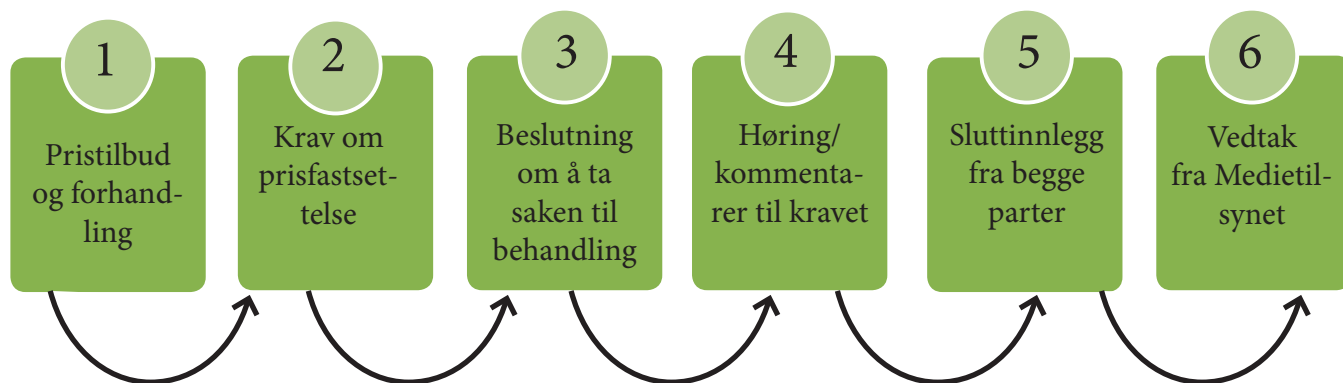
3.2.4 Virkninger av vedtaket

Medietilsynets vedtak fastsetter kun vederlag for rettighetene til begivenheten jf. kringkastingsforskriften § 5-3 bokstav d). Senderrettighetene vil ikke overdras i vedtaket, en slik plikt til å overdra senderrettighetene for den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen følger direkte av kringkastingsforskriften § 5-3 bokstav a).

Etter at vederlaget er fastsatt i vedtak fra Medietilsynet, vil selve overføringen av senderrettighetene måtte gjøres gjennom en privatrettslig avtale mellom den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen og den kvalifiserte. Kvalifiserte fjernsynskanaler som ønsker å få overdratt senderrettigheter i tråd med det vederlaget som er fastsatt, må derfor henvende seg til den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen. Hvis flere kvalifiserte fjernsynskanaler ønsker å få overdratt rettighetene, vil den ikke-kvalifiserte selv kunne bestemme hvem den skal selge til.

Medietilsynets vedtak vil være gyldig for en bestemt periode som fremgår av vedtaket. Lengden på vedtakets gyldighet blir fastsatt etter en konkret vurdering i den enkelte sak.

3.2.5 Illustrasjon av saksforløpet:

4. Fastsettelse av vederlaget

4.1 Utgangspunktet for prisfastsettelsen

Vederlaget for senderrettighetene skal fastsettes i tråd med markedsmessige prinsipper. Utgangspunktet for prisfastsettelsen er markedsprisen for tilsvarende rettigheter¹³ på vedtakstidspunktet.

Vederlaget fastsettes kun for de rettighetene som overføres og omfatter for eksempel ikke erstatning for tap av inntekter, goodwill eller produksjonskostnader.

4.2 Om vederlaget

Medietilsynet skal fastsette vederlaget basert på en konkret skjønnsmessig vurdering av de faktiske omstendigheter. Relevante momenter er blant annet:

- Verdien av rettighetene på det tidspunkt den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen ervervet rettighetene, herunder avtalte kjøpsvilkår
- Verdijustering fra det tidspunkt den ikke-kvalifiserte fjernsynskanalen ervervet rettighetene og frem til Medietilsynets vedtak om prisfastsettelse
- Rettighetenes verdi i et historisk perspektiv, herunder prisutvikling
- Begivenhetens inntekspotensiale, som for eksempel markeds- og medieinntekter og seertall
- Sendetid
- Konkurransen i markedet, dvs. om rettighetene ble ervervet i et marked preget av konkurranse
- Særegne forhold ved begivenheten

5. Øvrige bestemmelser

5.1 Taushetsplikt

Etter forvaltningsloven § 13 har enhver som arbeider for eller bistår Medietilsynet i en sak taushetsplikt om blant annet personlige forhold eller drifts- eller forretningsforhold av konkurransemessig betydning. Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet for Medietilsynet. Begrensninger i taushetsplikten fremkommer av lovens § 13 a – f.

5.2 Offentlighet

Alle dokumenter Medietilsynet mottar eller utarbeider i saken vil som utgangspunkt være offentlige. Dette innebærer at saksdokumenter som beror hos Medietilsynet som hovedregel skal være tilgjengelig for enhver som ønsker å gjøre seg kjent med dem.

13 Kgl. res. 9. august 2013 nr. 966 pkt. 5.1, Innst. O. nr. 36 (1999-2000) pkt. 1.2 og Ot.prp. nr. 2 (1999-2000) pkt. 4.4.5

At dokumenter er offentlige gjelder så langt de ikke er unntatt offentligheten i medhold av offentleglova¹⁴ og eventuelle andre særlover. Interne dokumenter og dokumenter som inneholder forretningshemmeligheter vil kunne unntas etter en konkret vurdering. Dersom en av partene mener at enkeltopplysninger skal unntas, bør dette angis og begrunnes. Det vil kun være i særlig tilfeller at et dokument i sin helhet kan unntas¹⁵.

Partene har en noe utvidet innsynsrett i sakens dokumenter og opplysninger etter forvaltningsloven § 18 dersom ikke annet fremgår av lovens §§ 18 a – d og 19.

5.3 Sanksjoner

Ved brudd på bestemmelsene i kringkastingsforskriften §§ 5-3 – 5-5 kan Medietilsynet ilegge sanksjoner i henhold til kringkastingsloven §§ 10-2 – 10-4¹⁶. Aktuelle sanksjoner er advarsel, overtredelsesgebyr og/eller tvangsmulkt.

5.4 Ikrafttredelse

Ikrafttredelse av forskriftsbestemmelsene er 1. juli 2014. Retningslinjene får virkning for avtaler om erverv av enerett til senderrettigheter til viktige begivenheter som er inngått etter 1. juli 2014.

14 Lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova).

15 Offentleglova § 14 flg.

16 Jf. kringkastingsforskriften kapittel 10

Medietilsynet

NORWEGIAN MEDIA AUTHORITY

Nygata 4 - 1607 Fredrikstad
Tel: (+47) 69 30 12 00
Faks: (+47) 69 30 12 01 |
E-post: post@medietilsynet.no

www.medietilsynet.no
facebook.com/medietilsynet
youtube.com/medietilsynet
twitter.com/medietilsynet